

Preken vigslingsgudstjeneste

24. november i Egersund kirke

Av Christiane Krahner

Matt. 9, 35-38

Jesus vandret nå omkring i alle byene og landsbyene. Han underviste i synagogene deres, forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage. 36 Og da han så folkemengdene, fikk han inderlig medfølelse med dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten gjeter.

37 Da sa han til disiplene sine: «Høsten er stor, men arbeiderne få. 38 Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans.»

Kjære menighet.

En gang hver høst deler vi ut bibler til hele sjetten trinn for alle Egersund skoler som ønsker det. Her følger det også litt undervisning med. Til elevene sier jeg da ofte at det finnes spennende historier i bibelen, men også de der spenningen ikke stiger enormt mens man leser. Teksten i dag er på første blikket av det siste slaget. Det skjer ikke noe uforventet, man lurer ikke på om det blir en happy end eller ikke. Allikevel inneholder den en utrolig spenning som jeg også vil kalle for en sprengkraft. Den sprengkraften føler jeg er alltid til stedet når Jesus gjør det han gjør her.

Når han

Vandrer rundt i sine hjemmeområder modig og uredd

Er klar for diskusjoner og farlige spørsmål

Forkynner evangeliet om Guds rike

Helbreder og frigjør mennesker fra det de sliter med

Ser oppmerksom og med medfølelse på menneskene

Lar seg berøre av det han ser

Snakker til disiplene og minner de om at de har fått makt og kraft til å skape en bedre verden.

Det er så mye sprengkraft i Jesus. I budskapet hans som sprenger de fastlåste konvensjonene våre, som er så radikale og avslørende at vi alltid føler oss nødt til relativere det. Det er viktig å se på det han gjorde. Det viser hans kjærlighet som er uten begrensninger, som sprenger vår innbilningskraft og som er så ufattelig og skummelt for oss at vi er fristet til å kontrollere hvem denne kjærligheten er reservert for. Den tredje dimensjonen er Jesus den korsfestete og oppstandene som sprenger rom og tid og som åpner dørene for oss i Guds hus hvor vi er trygge. Med alt Jesus gjorde og sa viser han på en enestående måte hvem Gud er og hva Gud vil for denne verden med alt han skapte.

For meg som kateket, som lærer i den kristne tro, er det blitt så viktig å formidle Jesus på en troverdig og forståelig måte siden sammen med ham forstår vi hva det betyr å være kristen og leve et kristent liv. Sammen med han skjønner vi hva det betyr å tro og hvordan troen kan bære gjennom livet. Sammen med Jesus oppdager vi at tro ikke kan stenges inn i en ideologisk ramme eller i menneskelagde regler. Tro kan ikke tvinges, tro er personlig, tro lever og utvikles i løpet av livet. Tro kan bli til noe som bærer gjennom livet hvis den får tilstrekkelig frihet og erfaring. Å tro er en livslang vei. Det er det som jeg gjerne vil formidle når jeg underviser. Dagens pretekst sier så mye om dette.

Jesus vandret nå omkring i alle byene og landsbyene. Han underviste i synagogene deres, forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage. 36 Og da han så folkemengdene, fikk han inderlig medfølelse med dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten gjeter.

Det er ikke vanskelig å projisere teksten i vår tid, å erstatte ridedyr med biler, oljelamper med elektrisitet, tilføre mer komfort og fleksibilitet til hverdagen, endre litt på type sykdom eller plage, menneskene er enda de samme. Alle den gang og i dag anser livet sitt som fastslått; sånn er det. De som sliter har gitt opp. De som kunne være til hjelp sier: Egentlig burde man:

Bry seg mer

La bilen stå

Kutte ut denne flyturen

Ikke se på prisen, men informere seg om rettferdighet ved kjøp av varer eller aksjer

osv.

En pinlig setning. Egentlig burde man. Man viser politisk og globalt ansvar ved å sette ord på det som ikke er i orden og henviser direkte fra seg selv til de andre. Men ingen som tar Jesus på alvor kan uttale denne setningen uten å bli skremt av seg selv, siden Jesus har levd det for oss.

Jesus lærer meg: Snakking som ikke blir etterfulgt av en troverdig handling er meningsløst.

Når Jesus møtte mennesker for å tale til dem så ble de hel til slutt. Ytterlige sår ble hele, de med tunge skuldre gikk oppreist, de som hadde glemt hvordan man ler fikk smilet igjen.

Jesus lærer meg: Ikke se vekk. La deg berøre av mennesker uten kraft, uten mål, uten orientering, uten glede så vet du hva de trenger.

Videre leser vi:

37 Da sa han til disiplene sine: «Høsten er stor, men arbeiderne få. 38 Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans.»

Jesus lærer meg: Det er nødvendig og det hjelper å be. Ja, ofte ser det helt håpløst ut. Alt for vanskelig, alt for få man kan stole på, stor høst, mye arbeid, men alt for lite folk som er med og hjelper. Derfor kan og må vi be allikevel og til tross siden ingenting er umulig for Gud. Jeg kan ikke bare snakke om troen, jeg kan handle frimodig og fylt av håp siden jeg har lov til å be til en Gud som er både mektig og nær, som har utallige muligheter til å hjelpe.

Evangeliet om Jesus blir i mange sammenhenger framstilt som verdens beste budskap, at det finnes ikke noe bedre enn å formidle til barn, ungdom og voksne at det lønner seg å følge Jesu fotspor. Jeg er enig i det, selv om jeg er klar over at dette kan føre til at man ikke kan svømme med mainstreamen, at man ikke er den kuleste og everybody's darling. Det kan bli veldig fort veldig stille rundt den som ikke sier det alle mener. Men at man allikevel er trygg og i gode hender er en erfaring som jeg deler med så mange andre.

Når vi forteller om Jesus og livet hans så avslutter vi som regel med oppstandelsen.

I dag vil jeg sammen med dere bli stående under korset hans. Her står vi sammen med de menneskene som trodde og stolte på Jesus. Midt i lidelse, smerter, nød og død står disse trofaste som et tidlig Happy end siden det er de som vil spre evangeliet om Jesus verden rundt. Vi sitter her i dag som de som overtok denne oppgaven i vår tid og det er det også noe som jeg ønsker å

formidle. Vi er fortsatt vitner til Jesus som kom med et budskap: Gud vil nå oss, han ønsker en relasjon til oss, han elsker, han hjelper, han omgir oss, vi er trygge som arbeidere for å høste inn grøden hans.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.